

[Kaj Poulsen]

når der er indgået et forlig, er det svært at komme igennem med noget som helst. Jamen vi stod jo netop i den situation i foråret 1985, at Det Radikale Venstre havde indgået forlig med regeringen, som de godt nok måtte ændre tre gange, fordi vi fik dem overbevist om, at det var noget møg, de havde lavet. Men realiteten var, at man ikke ville lytte, at man ikke ville snakke med andre end sig selv.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nogle gange er det både monotont og uendelig trivielt at skulle gentage sig selv igen og igen, men mig bekendt er alle i Folketinget enige om, at uddannelse er godt. Så langt så godt, men så siger hr. Kofod-Svendsen: o.k., nu er vi startet med to år, så lad os se på, hvordan det går, og måske er fire år for meget især for de mennesker, som er dårligt motiveret. Jamen man kunne jo lade dem selv vurdere, om de skal have en længere uddannelse eller ej. De mennesker, som har en meget dårlig skolebaggrund, har selvfølgelig brug for længere tid end to år. Men i stedet for, at Folketinget gjorde sig til dommer over, hvad folk kunne kapere, kunne man måske overlade det til dem selv at vurdere det.

Humlen – og det bliver også monotont og trivielt at høre for hr. Kofod-Svendsen – er, at den kvinde, der har en dårlig skolebaggrund og dårlige skoleerfaringer, har arbejdet i mange år med ufaglært arbejde, skal overvinde nogle barrierer for at gå ud i et uddannelsesstilbud, hvor der er 50 pct.s sikkerhed for, at vejen frem er arbejdsløshed og derefter nedsatte dagpenge. Hvordan tror man man kan motivere folk, som skal motiveres, ved at give dem en straf bagefter? Det kan man ikke. De vil selvfølgelig for at få timer nok og for ikke at falde for 26-ugers reglen hele tiden forsøge at finde noget arbejde og finde nogle timer – ja, måske undertiden opgive en uddannelse, hvis man kan få et kortvarigt job. Og det er der meget ofte ikke specielt perspektiv i.

Jeg vil give hr. Estrup ret i, at man selvfølgelig skal diskutere i sommerferien og så lang tid som overhovedet muligt, hvordan man kan revidere denne lovgivning bedst muligt. Det ville være fuldkommen tåbeligt

at revidere den uden at have tænkt over, hvordan man skal revidere den, så man ikke fortsætter med det skidt, man har. Så selvfølgelig skal det diskuteres godt og grundigt.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Dette her er jo en første behandling, men som fru Elisabeth Bruun Olesen siger: når vi nu ved, at loven skal revideres i sommerferien, synes vi naturligvis, det er piskende nødvendigt, at vi fremfører vores synspunkter på området nu, for det er den eneste måde, vi kan få dem frem på. For når det først er kørt igennem udvalget og revisionen er besluttet, bliver vi andre ikke spurgt om noget som helst mere. Det er vores eneste chance for at få indflydelse på det her, og det er selvfølgelig derfor, vi bliver ved.

Uden denne hårde debat – og dette være sagt til hr. Estrup – om, hvordan vi får revet disse slør af, sådan at vi kan se, hvad der egentlig lå i de tanker, som Det Radikale Venstre havde gjort sig, var de ikke kommet frem.

Og hvad er det så, der er kommet frem? Jo, det er kommet frem, at der skulle have været en bedre registrering af de arbejdsløse og en bedre registrering af uddannelsespladser. Denne lov har været administreret dårligt, og vejledningen har også været dårlig.

Men hvad ligger der heri? Ligger der, at det kun er de ting, der skal revideres næste gang, eller vil man slet ikke gå ind i det, som enhver undersøgelse nu har vist, nemlig at uddannelsesestiden er for kort, hvad enten man piber eller synger? Og så kan hr. Kofod-Svendsen jo havde ret, når han siger: jamen nu er vi dog nået dertil, at vi giver et uddannelsesstilbud på et stykke tid. Men vi gør os jo også de største bestræbelser for at få uddannelsesestiden udvidet, fordi vi kan se, at der er nogle, der kan og vil. Så lad dem dog!

Samtidig vil jeg godt sige til hr. Kofod-Svendsen, at der er også nogle, der ikke kan, og de må have mulighed for at få et arbejdstilbud fremover. Det ligger i selve loven, som den er i dag, at forligspartierne, som hr. Kofod-Svendsen jo også hører til, har erkendt dette, i og med at man har sat en aldersgrænse ind. Lad os gå videre og snakke om, hvordan vi gør dette bedre!